

С. С. Розсоха

кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
Науково-дослідного інституту публічного права
ORCID ID: 0000-0001-6039-3174

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В статті розкрито зміст електронного врядування як інструменту публічного адміністрування у сфері адміністративно-правового забезпечення нотаріальної діяльності. Електронне врядування в Україні визначено як сучасну форму публічного адміністрування, що активно впроваджує інформаційно-комунікаційні технології. Основними його принципами є інтеграція інформаційних ресурсів, що забезпечує зручність доступу до даних, доступність електронних послуг для громадян, відкритість і прозорість діяльності органів влади. Завдяки цьому підвищується рівень довіри суспільства та оптимізується взаємодія між державою, громадянами і бізнесом. У сфері нотаріальної діяльності електронне врядування виконує функції е-уряду та е-правосуддя. Як е-уряд, воно передбачає створення єдиних реєстрів, що автоматизують нотаріальні процеси. Це сприяє оперативності та зручності у взаємодії нотаріусів із клієнтами та державними органами. У контексті е-правосуддя нотаріуси виконують квазісудові функції, включаючи підтвердження правочинів, визнання документів та надання їм юридичної сили. До основних реєстрів, які регулюються електронним врядуванням у сфері нотаріату, належать: Єдиний реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів, Спадковий реєстр, Єдиний реєстр довіреностей, Державний реєстр актів цивільного стану громадян, Реєстр обтяжень рухомого майна та інші. Ці реєстри забезпечують централізований облік нотаріальних дій, збереження інформації та її захист. Електронне врядування нотаріусів базується на кількох ключових механізмах. Основним є використання електронних реєстрів для зберігання, перевірки та обробки інформації. Автоматизація процесів здійснюється через єдину цифрову платформу, що забезпечує інтеграцію з державними системами. Кваліфіковані електронні підписи слугують інструментом підтвердження дій, що дозволяє підвищити безпеку та зменшити час на виконання нотаріальних дій. Процедура підключення нотаріусів до електронних реєстрів включає їх реєстрацію в системі із забезпеченням належного рівня кібербезпеки. Водночас, в умовах воєнного стану доступ до реєстрів може бути обмеженим у залежності від рівня загрози безпеці в регіоні. Загрози кібербезпеці, спричинені російсько-українською війною, створюють серйозні виклики для функціонування електронного врядування. Основні проблеми включають збої у роботі систем та втрату доступу до реєстрів. Для їх подолання впроваджуються багаторівневі системи захисту даних, резервне копіювання інформації та заходи, що відповідають міжнародним стандартам. Міністерство юстиції координує зусилля з іншими органами для посилення захисту систем.

Ключові слова: адміністративний орган, адміністративно-правове забезпечення, державна служба, державний реєстр, е-правосуддя, е-уряд, електронний документообіг, захист інформації, збройні сили України, міністерство юстиції, нотаріальна дія, інформаційно-комунікаційна технології.

Вступ. Електронне урядування є ключовим елементом модернізації публічного адміністрування, яке базується на інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій. В умовах сучасної України цей інструмент набуває особливості актуальності з огляду на декілька ключових факторів.

Україна визначила стратегічний курс на інтеграцію до Європейського Союзу та Північноатлантичного альянсу. Це обумовлює необхідність приведення національного законодавства до цінностей і стандартів ЄС. Зокрема, цифровізація нотаріальної діяльності є важливим аспек-

том адміністративно-правової гармонізації. Інтеграція електронного урядування в нотаріат сприяє підвищенню прозорості, ефективності та доступності публічних послуг, що відповідає принципам європейського адміністративного права.

З 24 лютого 2022 року Україна перебуває в умовах безпрецедентного виклику – повномасштабної війни, яка супроводжується активними кібератаками на державні інформаційні системи. Зокрема, реєстри, якими користуються нотаріуси, неодноразово ставали об'єктами атак, що порушувало їхню роботу. Це створює необхідність посилення кібербезпеки електронного урядування та забезпечення стабільного функціонування нотаріальних систем у кризових умовах.

Розвиток електронного урядування у сфері нотаріальної діяльності є одним із ключових напрямів адаптації України до європейських стандартів. Електронні реєстри, цифрові підписи та автоматизація нотаріальних процесів дозволяють не лише спростити процедури, але й підвищити рівень довіри громадян до системи публічного адміністрування. Ефективне електронне урядування є одним із символів стійкості держави. Забезпечення стабільності нотаріальних дій навіть у воєнний час демонструє здатність України захищати права громадян, інтегруючи сучасні технології у публічне адміністрування.

Отже, електронне урядування у сфері нотаріальної діяльності в Україні є не лише елементом цифрової трансформації, але й важливим інструментом підтримки публічного адміністрування в умовах війни та сприяння інтеграції до європейської спільноти.

Огляд останніх досліджень. У науковому аналізі адміністративно-правового забезпечення нотаріальної діяльності значний внесок зробили такі вітчизняні та зарубіжні науковці, як А. Абдурашидова, Х. Аджі, А. Азізі, А. Берлач, Я. Бень, Т. Білоус, Д. Браун, Р. Брукс, В. Бусел, О. Буханевич, М. Глобінець, Н. Гриців, А. Гуледза, Г. Гулевська, В. Галушко, Р. Ігонін, Н. Ільєва, А. Іп, У. Кінаш, Н. Карнарук, С. Ковальчук, І. Когутич, О. Коротун, О. Косілова, О. Костюченко, О. Красногор, А. Лазур, С. Лізкано Чапета, П. Малавет, А. Маржина, О. Мартинюк, О. Муза, Г. Массе, Л. Міранда Чавес, Б. Мельніченко, С. Моріна, А. Моро, В. Мустафа, І. Нуроїні, О. Надьон, І. Орловська, У. Палієнко, Є. Пряхін, Л. Піньяс, П. Ройек-Соха, М. Саптомо, С. Стеценко, С. Супанджі,

С. Мартінез Новелья, В. Тищенко, Б. Цвойдрак, А. Сяра Судраджат, Е. Мренца, Б. Сіхомбінг, К. Федорова, М. Фролков, Е. Халіті-Мустафа, К. Янг, В. Черниш, К. Чижмарь, О. Чудний, О. Яра та інші. Цей перелік підкреслює багатогранність наукових підходів до аналізу досвіду змісту електронного урядування як інструменту публічного адміністрування нотаріальної діяльності в Україні та важливість подальшого розвитку цієї тематики.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі теорії адміністративного права, доктринальних поглядів на цю проблематику вчених, а також вітчизняного законодавства розкрити зміст електронного урядування як інструменту публічного адміністрування нотаріальної діяльності в Україні.

Результати дослідження. В теорії адміністративного права доведено, що електронне урядування в Україні є сучасною формою організації публічного адміністрування, яке активно впроваджує інформаційно-комунікаційні технології для забезпечення відкритості, прозорості та ефективності роботи органів державної влади і місцевого самоврядування. Ця система спрямована на створення держави нового типу, орієнтованої на задоволення потреб громадян і бізнесу шляхом забезпечення доступу до державних інформаційних ресурсів та електронних публічних послуг. Основною метою електронного урядування є досягнення високого рівня відкритості й прозорості діяльності органів публічної влади, забезпечення доступності послуг, а також залучення громадян до процесів публічного адміністрування. Електронне урядування дозволяє впроваджувати автоматизовану взаємодію між державними органами, громадянами та бізнесом, забезпечуючи інтеграцію електронних систем і баз даних. Серед основних складових електронного урядування в Україні виділяють електронний уряд, який забезпечує централізовану взаємодію через єдиний вебпортал з автоматизованою міжвідомчою взаємодією, принципом «єдиного вікна», цифровими підписами та електронним документообігом та електронне правосуддя, яке охоплює онлайн-подання документів, електронний обіг доказів, судові засідання у форматі відеоконференцій та доступ до матеріалів справ через Інтернет. Основними нормативними документами, що регулюють електронне урядування в Україні, є закони «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про електронні документи та електро-

ний документообіг», «Про електронні довірчі послуги» та інші. Значну роль у впровадженні електронного врядування відіграє Міністерство цифрової трансформації України, яке здійснює державну політику у сфері цифровізації [1].

Згідно з Законом України від 22 травня 2003 року «Про електронні документи та електронний документообіг. Закон України суб'єкти електронного документообігу мають широкі можливості у відносинах, що виникають у процесі створення, відправлення, передавання, одержання, зберігання, оброблення, використання та знищення електронних документів. Ці можливості передбачають створення електронних документів, коли суб'єкти можуть формувати документи з використанням електронних підписів та печаток для забезпечення їх юридичної сили. Відправлення та передавання, що дає можливість авторам електронних документів мають право передавати їх адресатам за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій із забезпеченням підтвердження факту одержання. Одержання документів, коли адресати мають можливість отримувати документи в електронній формі, підтверджуючи їх прийняття у встановленому порядку. Зберігання документів на електронних носіях з дотриманням вимог цілісності, доступності для подальшого використання та забезпечення можливості перевірки їх справжності. Суб'єкти також можуть здійснювати оброблення електронних документів відповідно до технологічних і правових норм, використовуючи їх у публічному чи приватному адмініструванні [2].

Переходячи до аналізу безпосередньо предмету нашого аналізу слід звернутися до наукових напрацювань М. Ільницького. Який визначає, що основні чинники адміністративно-правового забезпечення електронного врядування в нотаріаті включають нормативно-правове регулювання, інтеграцію інформаційно-комунікаційних технологій, принцип відкритості та прозорості, захист персональних даних і кібербезпеку, оперативність надання послуг, підвищення цифрової грамотності нотаріусів і розробку єдиної цифрової платформи. Удосконалення законодавчої бази передбачає адаптацію законів до сучасних стандартів, закріплення принципів гласності та оперативності, а також внесення змін до законодавства щодо функціонування електронних платформ у нотаріальній сфері. Інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій включає впровадження електронних реєстрів, використання

кваліфікованих електронних підписів і автоматизацію взаємодії між нотаріусами, клієнтами та органами влади. Принцип відкритості та прозорості реалізується через забезпечення вільного доступу громадян до нотаріальної інформації, використання публічних електронних ресурсів і створення умов для обговорення нормативно-правових актів. Захист персональних даних і кібербезпека охоплює впровадження багаторівневих систем безпеки, адаптацію міжнародних стандартів і забезпечення контролю за обробкою персональної інформації. Оперативність нотаріальних послуг досягається завдяки скороченню строків і процедур, зменшенню кількості документів і забезпеченню доступу до послуг онлайн. Підвищення цифрової грамотності передбачає навчання нотаріусів і проведення інформаційних кампаній для громадян. Розробка єдиної цифрової платформи спрямована на інтеграцію нотаріальної діяльності з державними системами, забезпечення швидкого доступу до інформації та централізований контроль за цифровими процесами [3].

Захист персональних даних у нотаріальній діяльності забезпечується нотаріусами особисто відповідно до вимог Закону, при цьому нотаріуси як фізичні особи-підприємці зобов'язані гарантувати, що дані, якими вони володіють або які вони обробляють, захищені від випадкової втрати, знищення, незаконної обробки чи доступу. Організація захисту даних включає дотримання принципів конфіденційності, цілісності та законності обробки персональних даних, а також використання технічних та організаційних заходів для захисту даних під час їх зберігання, обробки та передачі. Обов'язок створення структурного підрозділу або визначення відповідальної особи для організації роботи із захисту даних у нотаріальних конторах не застосовується до приватних нотаріусів, які забезпечують захист персональних даних самостійно. Інформація про відповідальних осіб, які здійснюють захист персональних даних, за потреби повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, а також забезпечується її оприлюднення відповідно до чинного законодавства. Нотаріуси зобов'язані забезпечувати обмежений доступ до інформації, що обробляється, та реалізовувати політики збереження персональних даних у суворій відповідності до Закону України «Про нотаріат» та інших підзаконних нормативно-правових актів [4].

О. Чижиков у своїй статті розкриває що, засади електронного врядування у сфері нота-

ріату включають інтеграцію цифрових технологій у нотаріальні процеси, що передбачає використання електронних реєстрів для спрощення доступу до інформації, автоматизованих систем перевірки документів, дистанційної ідентифікації особи та електронного документообігу. Важливим аспектом є гармонізація з міжнародними стандартами, яка полягає в науковому аналізі успішного досвіду країн, таких як Естонія, Німеччина, Франція, для адаптації електронного нотаріату в Україні, а також у розробці уніфікованих стандартів електронного нотаріального обслуговування. Підвищення кібербезпеки забезпечується завдяки захисту персональних даних клієнтів, використанню сучасних технологій, таких як багаторівневі системи безпеки, і впровадженню кваліфікованих електронних підписів. Розробка єдиної цифрової платформи спрямована на інтеграцію нотаріусів із державними реєстрами для забезпечення оперативності нотаріальних дій та автоматизацію обміну інформацією між нотаріусами, клієнтами й іншими органами влади. Модернізація правової бази передбачає адаптацію законодавства для створення умов функціонування електронного нотаріату, а також упровадження механізмів моніторингу та контролю за цифровими процесами. Особливу увагу приділено підвищенню цифрової грамотності через навчання нотаріусів і громадян для адаптації до нових технологій та інформаційні кампанії для популяризації електронних нотаріальних послуг. Прозорість і доступність послуг забезпечується завдяки відкриттю доступу до нотаріальних послуг незалежно від місцезнаходження клієнта, використанню QR-кодів і електронних кабінетів для спрощення процедур [5].

Ю. Бисага у своїй статті розкриває, що адміністративно-правове забезпечення нотаріальної діяльності через цифрові технології є перспективним напрямком удосконалення правової системи України. Використання цифрових технологій у нотаріаті підвищує ефективність, безпеку та доступність нотаріальних послуг. Це підтверджується аналізом законодавства та наукових підходів. Основними нормативно-правовими актами, які регулюють цифровізацію в нотаріаті, є Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг», який дозволяє використовувати електронні документи в нотаріальних діях. Закон України «Про електронні довірчі послуги» регулює електронне архівування, ідентифікацію та автентифікацію. Закон України «Про нотаріат» визначає загальні прин-

ципи нотаріальної діяльності, які можуть бути доповнені цифровими інструментами. Цифрові технології забезпечують автоматизацію процесів, зменшення часу для нотаріальних дій, підвищення безпеки через електронні підписи та шифрування даних. Електронні сервіси дозволяють дистанційно обслуговувати клієнтів. Використання цифрових технологій спрощує процедури, зменшує бюрократичні бар'єри та підвищує якість послуг. Інноваційні технології сприяють розвитку нотаріальної діяльності [6].

Концепція Е-нотаріату, на думку Л. Вдовічана та Д. Лукіяна, представляє собою підхід до трансформації нотаріальної діяльності, поєднуючи традиційні функції нотаріусів із цифровими технологіями. Українське законодавство поступово адаптується до впровадження цифрових інструментів у нотаріат, що сприяє підвищенню ефективності, доступності та безпеки нотаріальних послуг. Закон України «Про нотаріат» закріплює загальні принципи, тоді як такі акти, як Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» та Постанова Кабінету Міністрів України щодо створення Єдиної державної електронної системи Е-нотаріату, деталізують порядок використання електронних документів, цифрових підписів та електронних реєстрів. Вчені доводять, що впровадження Е-нотаріату дозволяє автоматизувати нотаріальні процеси, створити електронні архіви та забезпечити взаємодію нотаріусів з державними реєстрами. Основними складниками цієї системи є електронні реєстри довіреностей, спадкових справ та нотаріальних дій. Використання цифрових підписів та шифрування даних мінімізує ризики несанкціонованого доступу, підвищуючи рівень безпеки нотаріальної діяльності [7].

З. Журавльова доводить, що впровадження електронного нотаріату є важливим напрямом модернізації нотаріальної системи. Ця ініціатива реалізується в умовах цифрової трансформації держави. Адміністративно-правове регулювання функціонування електронного нотаріату передбачає кілька ключових аспектів. Основним завданням є створення єдиної нотаріальної інформаційної системи. Вона забезпечуватиме реєстрацію всіх нотаріальних дій. Також система сприятиме обміну інформацією з державними реєстрами, банками та іншими установами. До основних складників адміністративно-правового забезпечення електронного нотаріату належить упорядкування електронних реєстрів. Для збереження та захи-

сту інформації передбачено впровадження криптографічних технологій. Вони унеможливають несанкціонований доступ до даних. Не менш важливим є створення нормативної бази. Вона має регламентувати процедури функціонування електронного нотаріату. Сюди входить використання електронного підпису та інших цифрових технологій. Адміністративно-правове регулювання спрямоване на спрощення процедур. Також його метою є пришвидшення надання нотаріальних послуг. Це сприяє підвищенню їхньої доступності. У результаті забезпечується ефективний захист прав громадян [8].

При цьому треба підкреслити, що регулювання доступу до реєстрів у воєнний час здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 06.03.2022 № 209 та наказу Міністерства юстиції України від 01.04.2022 № 1307/5, яким затверджено перелік адміністративно-територіальних одиниць, де доступ до державних реєстрів припиняється в умовах воєнного стану. Перелік доступних реєстрів для нотаріусів в адміністративно-територіальних одиницях, не включених до зазначеного переліку, включає Єдиний реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів, Спадковий реєстр, Єдиний реєстр довіреностей, Державний реєстр актів цивільного стану громадян, Електронний реєстр апостилів, Державний реєстр обтяжень рухомого майна. Доступ до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (ЄДР) надається нотаріусам, які працюють у регіонах, не включених до переліку. ЄДР забезпечує можливість перегляду установчих документів та отримання витягів за зверненням фізичних та юридичних осіб. Підготовка змін щодо виключення Київської, Чернігівської, Сумської областей та міста Харкова з переліку адміністративно-територіальних одиниць із обмеженим доступом до реєстрів передбачає, що нотаріуси цих регіонів після внесення змін зможуть отримати доступ до реєстрів за зверненням до філії ДП «НАІС» [9].

В. Марченко вважає, що впровадження електронного нотаріату в Україні є важливим напрямом розвитку правової сфери, що відповідає сучасним світовим тенденціям цифровізації. Основні адміністративно-правові аспекти забезпечення нотаріату включають створення єдиного електронного реєстру нотаріальних дій, що є ключовим елементом електронного нотаріату. Такий реєстр забезпечує централізовану реєстрацію всіх нотаріальних дій. Він

також передбачає інтеграцію з державними реєстрами та іншими базами даних. Це дозволяє спростити доступ до інформації, необхідної для здійснення нотаріальних дій. Електронний документообіг включає створення нотаріально посвідчених документів в електронному форматі, які мають юридичну силу. Передбачено використання електронних копій документів і цифрових підписів. Посвідчення електронних правочинів має бути чітко врегульоване. Захист інформації є важливим аспектом і передбачає забезпечення криптографічного захисту даних. Також необхідно розробити механізми протидії несанкціонованому доступу до нотаріальних реєстрів [10].

Однак, на жаль, 19 грудня 2024 року в Україні сталася масштабна кібератака на державні реєстри, відповідальність за яку покладено на хакерів Головного управління Генерального штабу Збройних сил росії. Унаслідок цієї атаки було призупинено роботу Єдиних та Державних реєстрів, які знаходяться в компетенції Міністерства юстиції України. Серед постраждалих реєстрів опинилися реєстр актів цивільного стану, реєстр майнових прав, реєстр нотаріальних дій та десятки інших. Частково було порушено роботу застосунку «Дія», що тимчасово унеможливило надання послуг, пов'язаних із реєстрацією бізнесу, нерухомості, транспортних засобів, а також низкою соціальних сервісів. Міністерство юстиції України разом із фахівцями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації активно працює над поетапним відновленням функціональності реєстрів, що, за попередніми оцінками, триватиме до двох тижнів. Основними пріоритетами є відновлення реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та реєстру майнових прав. Нотаріальні дії, які не потребують доступу до реєстрів, тимчасово здійснюються у паперовому форматі. Міністерство юстиції України запевняло, що всі дані залишаються збереженими та підлягають відновленню, а фахівці аналізують ситуацію для посилення кіберзахисту в майбутньому [11].

Висновки. Отже, електронне врядування в Україні є сучасною формою публічного адміністрування. Воно активно впроваджує інформаційно-комунікаційні технології, забезпечуючи відкритість, прозорість та ефективність роботи органів державної влади і місцевого самоврядування. Основними принципами електронного врядування є інтеграція інформаційних ресур-

сів, що дозволяє об'єднувати дані для зручного доступу. Забезпечується доступність електронних послуг для громадян, що спрощує взаємодію з органами влади. Також до ключових принципів належать відкритість і прозорість діяльності органів влади, що сприяє підвищенню довіри громадян. Крім того, електронне врядування підтримує взаємодію між громадянами, бізнесом та державою, забезпечуючи єдність процесів.

Список використаної літератури:

1. Галуцько В., Стеценко С., Берлач А., Буханевич О., Ситников О. та ін. Адміністративне право та адміністративний процес України в умовах воєнного стану: колективна монографія / за заг. ред. В. Фелика, В. Курила. Київ: «Видавництво Людмила», 2023. 704 с.
2. Про електронні документи та електронний документообіг. Закон України від 22 травня 2003 року № 851-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. ст. 275. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15>.
3. Ільницький М. П. Адміністративно-правові засади електронного урядування у сфері публічного управління в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2016. № 40. Том 2. С. 22–28.
4. Про захист персональних даних. Закон України від 1 червня 2010 року, № 2297-VI. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. ст. 481. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17>.
5. Чижиков О. О. Правові аспекти регулювання нотаріальної діяльності в умовах цифрової трансформації. Академічні візії. Вип. 38. 2024. С. 11-23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14506910>.
6. Бисага Ю. Ю. Адміністративно-правове забезпечення нотаріальної діяльності через цифрові технології. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. Вип. 78, ч. 2. С. 11–16. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.78.2.1>.
7. Вдовічена Л., Лукіян Д. Концепція Е-нотаріату в правовій системі України: перспективи та ризики. Ehrlich's Journal, 2024. Volume 8. URL: <https://doi.org/10.32782/ehrlchsjournal-2024-8.02>.
8. Журавльова З. Адміністративно-правове регулювання функціонування електронного нотаріату. Адміністративне право і процес, 2020. № 12. С. 148–151. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.12.25>.
9. Мін'юст: Інформація щодо доступу нотаріусів до реєстрів. Опубліковано Міністерством юстиції України, 11 квітня 2022 року о 19:27. Закон і право. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/minyust-informaciya-shchodo-dostupu-notariusiv-do-reyestriv>.
10. Марченко В. М. Окремі питання впровадження в Україні системи Е-нотаріату. Прикарпатський юридичний вісник. 2020. Випуск 1(30). С. 42–46. DOI: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1\(30\).513](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1(30).513).
11. Масштабна кібератака на реєстри Мін'юсту: усе про наслідки та винуватців. Опубліковано на сайті ТСН, 20 грудня 2024 року, 12:13. URL: <https://tsn.ua/exclusive/masshtabna-kiberataka-na-reyestri-min-yustu-use-pro-naslidki-ta-vinuvatciv-2727621.html>

Rozsokha S. S. E-governance as a tool for administrative and legal support of notarial activities in Ukraine

The article reveals the essence of e-governance as a tool of public administration in the field of administrative and legal support of notarial activities. E-governance in Ukraine is defined as a modern form of public administration that actively implements information and communication technologies. Its main principles include the integration of information resources, ensuring convenient access to data, the availability of electronic services for citizens, and the openness and transparency of government operations. As a result, public trust is increased, and the interaction between the state, citizens, and businesses is optimized. In the field of notarial activities, e-governance performs the functions of e-government and e-justice. As e-government, it involves the creation of unified registers that automate notarial processes. This contributes to the efficiency and convenience of interaction between notaries, clients, and state authorities. In the context of e-justice, notaries perform quasi-judicial functions, including the authentication of transactions, recognition of documents, and providing them with legal force. The main registers regulated by e-governance in the field of notarial activities include the Unified Register of Special Notarial Document Forms, the Inheritance Register, the Unified Register of Powers of Attorney, the State Register of Civil Status Acts, the Register of Encumbrances on Movable Property, and others. These registers ensure centralized accounting of notarial actions, data storage, and information protection. E-governance for notaries is based on several key mechanisms. The primary mechanism is the use of electronic registers for storing, verifying, and processing information. Process automation is carried out through a unified digital platform that ensures integration with state systems. Qualified electronic signatures serve as a tool

for confirming actions, enhancing security, and reducing the time required for performing notarial actions. The procedure for connecting notaries to electronic registers includes their registration in the system with the provision of an adequate level of cybersecurity. At the same time, during wartime, access to registers may be restricted depending on the level of security threats in the region. Cybersecurity threats caused by the Russian-Ukrainian war pose serious challenges to the functioning of e-governance. The main problems include system failures and loss of access to registers. To address these issues, multi-level data protection systems are being implemented, data backup is being conducted for rapid recovery, and measures that meet international standards are being taken. The Ministry of Justice coordinates efforts with other bodies to strengthen system protection.

Key words: *administrative body, administrative and legal support, e-government, e-justice, electronic document flow, information and communication technologies, Ministry of Justice, notarial action, protection of information, state register, state service, Ukrainian armed forces.*